

[Justitsministeren.]

Sagernes Formalitet, og det er utvivlsomt Dommeren. Det er ikke nogen juridisk Betragtning, det er en rent faktisk eller saglig Betragtning. Han er netop i formelle Spørgsmaal den sagkyndige, medens Landbrugeren vil være det i de reelle Spørgsmaal.

Jeg skal ikke nægte, at jeg med al Takskyldighed over for den forholdsvis venlige Modtagelse, som Venstre har givet dette Lovforslag, alligevel føler mig skuffet. Nu har jeg taget det Mod til mig i denne Sag at gaa imod Retsplejeudvalget, Dommerforeningen og Politimesterforeningen, jeg, der ustandselig har faaet at vide fra Venstres Side, at jeg havde at rette mig efter den juridiske Sagkundskab, Retsplejeudvalget. Og hvad bliver jeg nu angrebet for? At jeg ikke tilstrækkelig kraftigt er gaaet imod Retsplejeudvalgets Opfattelse, at jeg paa et lille Punkt har bøjet mig for Dommer Ankers Standpunkt. Det er altsaa nu et Minus. Det bliver efterhaanden noget vanskeligt at forstaa, hvornaar Venstre anser Retsplejeudvalget for sagkyndigt, og hvornaar det som i dette Tilfælde anser det for fuldkommen umuligt. Jeg har derfor ingen anden Udvej end den, jeg plejer at anvende. Naar jeg anser det for rigtigt, følger jeg det, og naar jeg anser det for mindre rigtigt, saa følger jeg det, jeg selv finder rigtigt. Jeg maa derfor bedrøve det ærede 13de Medlem for 5te Kreds (Rahbek) med, at han næppe paa dette Punkt vil faa noget ud af den ønskede Udvalgsbehandling. Spørgsmaalet har været drøftet meget indgaaende i det høje Folketing, og selv om man fra visse Sider i det høje Landsting maatte nære Ønske om at faa Dommeren erstattet med en Landmand i de her angivne Tilfælde, nærer jeg intet Haab om, at det vilde være muligt at faa Folketinget til at gaa ind paa, at denne Løsning skulde være bedre end den vedtagne.

Jeg takker det ærede 19de tingvalgte Medlem (J. R. Poulsen), fordi han stillede mig i Udsigt, at jeg kunde blive Dommer i Vorbasse. Jeg har ikke nogen rigtig klar Forestilling om, hvor det ligger, men det er jo min Fejl. Jeg har efterhaanden faaet anvist en Mængde Stillinger, som man hellere end gerne saa, jeg trak mig tilbage til, men Dommer i Vorbasse, det er første Gang, jeg har faaet den stukket ud. Jeg skal undersøge det nærmere, men af Hensyn til de Muligheder, der er for Accept, vil jeg være endnu mere umedgørlig over for Venstres Ønske om at fortrænge Dommeren fra Pladsen som den afgørende i Voldgifts-

retten. Disse Fremtidsudsigter, at blive den, som raader Bod paa den herskende Usikkerhed og Uensartethed i Vorbasse, kan kun virke oplivende paa en.

Jeg takker i det hele taget for det ærede Medlems Udtalelser, idet jeg blot skal tilføje, at der heller ikke for mig er Spor af Tvivl om, at det vilde gaa udmærket, ikke alene i Vorbasse, men ogsaa andre Steder. Det gaar mig overhovedet altid udmærket i en Forhandling, naar den ikke bagefter skal refereres offentligt.

Det ærede 19de tingvalgte Medlem sagde, at han syntes, det var noget smaa med Pengene til Voldgiftsmændene, og bedrøvede disse med, at der ikke blev ret meget til at slaa til Søren for. Men det er formentlig heller ikke Hensigten; det er i hvert Fald aldrig Finansministerens Hensigt ved Fastsættelsen af Diæter og Honorarer, at der skal blive noget tilovers til at forøge Spirituskatten.

Jeg har vist takket det ærede 6te Medlem for 5te Kreds (Fr. Kristiansen), men vil endnu gerne tilføje en Tak for hans filosofiske, men utvivlsomt i høj Grad rigtige Bemærkning, som jeg skal lægge mig paa Sinde: at den, der har de svageste Nerver, lettest gaar paa Forlig.

Rahbek: Den højtærede Justitsminister omtalte, at Venstres Justitsminister i 1922 holdt paa et andet Standpunkt, end Venstres Ordfører gør i Dag. Jeg er meget vel vidende herom, men vil dertil sige, at for mig har dette aldrig været en Partisag. Det kan jo vanskeligt have noget med Partiforhold at gøre, om man ønsker, at Dommeren eller Landmanden skal være Formand i en saadan Institution. Jeg kan dertil føje, at jeg tror ikke, det var helt ugørligt for den højtærede Justitsminister, hvis han var interesseret deri, ogsaa inden for mit Parti i Dag at finde Folk, som er enige med den højtærede Minister i denne Sag.

Den højtærede Justitsminister udtalte sig, som om vi vilde fortrænge Dommeren. Jeg fandt, det var meget utidigt. Der er ikke Tale om at fortrænge Dommeren. Skal der være Tale om at fortrænge nogen, fortrænger man Landmanden, for han sidder der i Dag, og det, jeg har søgt at argumentere for, var netop dette, at Landmanden har vist sin Berettigelse paa denne Plads. Naturligvis kan der peges paa enkelte Tilfælde, hvor der maaske er afsagt Kendelser, som ud fra en juridisk Bedømmelse ikke er fuldt ud korrekte, men den Betænkning, vi har faaet udleveret, viser, at Landmanden har fyldt denne Plads, og at de Resultater,